

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 11 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof — Austria) — Amazon.com International Sales Inc., Amazon EU Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon.com GmbH w likwidacji, Amazon Logistik GmbH przeciwko Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH

(Sprawa C-521/11) ⁽¹⁾

(Zbliżanie ustawodawstw — Własność intelektualna — Prawo autorskie i prawa pokrewne — Wyłączne prawo do zwielokrotniania — Dyrektywa 2001/29/WE — Artykuł 5 ust. 2 lit. b) — Godziwa rekompensata — Stosowanie opłaty licencyjnej za kopię na użytek prywatny przeznaczony na sfinansowanie rekompensaty w sposób niezróżnicowany, lecz z możliwością zwrotu — Przekazanie części przychodu podmiotom praw autorskich i części instytucjom społecznym i kulturalnym — Podwójne uiszczenie opłaty licencyjnej za kopię na użytek prywatny w ramach transakcji transgranicznej)

(2013/C 252/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Amazon.com International Sales Inc., Amazon EU Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon.com GmbH w likwidacji, Amazon Logistik GmbH

Strona pozwana: Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberster Gerichtshof — Wykładnia art. 2 i 5 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz. U. L 167, a. 10) — Prawo do zwielokrotniania — Wykładnia pojęcia „godziwej rekompensaty” przewidzianego w art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29/WE — Uregulowanie państwa członkowskiego przewidujące, z jednej strony, stosowanie w sposób niezróżnicowany opłaty za kopię na użytek prywatny od wszystkich nośników służących do zwielokrotniania, a z drugiej strony zwrot tej opłaty w przypadku wywozu nośnika przed sprzedażą konsumentowi końcowemu lub w przypadku zwielokrotnienia, na które wyraził zgodę uprawnionych podmiotów

Sentencja

1) Artykuł 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmo-

nizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które stosuje w sposób niezróżnicowany opłatę za kopię na użytek prywatny przy okazji pierwszego wprowadzenia do obrotu w kraju, odpłatnie i do celów handlowych, nośników zapisu, które nadają się do zwielokrotniania utworów, przewidując jednocześnie prawo do zwrotu uiszczonych opłat w sytuacji, gdy końcowe użycie tych nośników nie jest objęte hipotezą tego przepisu, jeżeli, przy uwzględnieniu okoliczności typowych dla każdego systemu krajowego — czego dokonanie należy do sądu odsyłającego — i ograniczeń nałożonych przez dyrektywę 2001/29, praktyczne trudności uzasadniają taki system finansowania godziwej rekompensaty i jeżeli prawo do zwrotu jest skuteczne i nie czyni nadmiernie utrudnionym zwrotu uiszczonych opłat.

- 2) Artykuł 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29 należy interpretować w ten sposób, że w ramach systemu finansowania godziwej rekompensaty, o której mowa w tym przepisie, za pośrednictwem opłaty licencyjnej za kopię na użytek prywatny obciążającej podmiot, który dokonuje odpłatnie pierwszego wprowadzenia do obrotu na terytorium odnośnego państwa członkowskiego, do celów handlowych, nośników zapisu, które nadają się do zwielokrotniania utworów, przepis ten nie stoi na przeszkodzie ustanowieniu przez to państwo członkowskie wzruszalnego domniemania co do wykorzystywania tych nośników do celów prywatnych w przypadku wprowadzenia ich do obrotu z przeznaczeniem dla osób fizycznych, jeżeli praktyczne trudności związane z określeniem wykorzystywania przedmiotowych nośników zapisu do celów prywatnych uzasadniają ustanowienie takiego domniemania i jeżeli przewidziane domniemanie nie prowadzi do pobierania opłaty licencyjnej za kopię na użytek prywatny w sytuacji, w której końcowe użycie tych nośników w sposób oczywisty nie jest objęte hipotezą tego przepisu.
- 3) Artykuł 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29 należy interpretować w ten sposób, że prawo do godziwej rekompensaty, o której mowa w tym przepisie, bądź opłaty za kopię na użytek prywatny, przewidzianej na finansowanie tej rekompensaty, nie może zostać wykluczone ze względu na to, iż połowa przychodu z tytułu tej rekompensaty bądź opłaty podlega wypłaceniu nie bezpośrednio podmiotom uprawnionym do tejże rekompensaty, lecz instytucjom społecznym i kulturalnym utworzonym w celu wspierania interesów tychże uprawnionych podmiotów, jeżeli te instytucje społeczne i kulturalne rzeczywiście wspierają owe uprawnione podmioty, a warunki funkcjonowania tych instytucji nie mają charakteru dyskryminującego, czego zweryfikowanie należy do sądu odsyłającego.
- 4) Artykuł 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29 należy interpretować w ten sposób, że ustanowiony przez państwo członkowskie obowiązek uiszczenia przy okazji odpłatnego wprowadzenia do obrotu do celów handlowych nośników zapisu, które nadają się do zwielokrotniania utworów, opłaty za kopię na użytek prywatny przewidzianej na sfinansowanie godziwej rekompensaty, o której mowa w tym przepisie, nie może zostać wykluczony ze względu na to, iż analogiczna opłata została już uiszczona w innym państwie członkowskim.

⁽¹⁾ Dz.U. C 25 z 28.1.2012